

HOTĂRÂREA

COMISIEI NAȚIONALE DE ETICĂ A MANAGEMENTULUI UNIVERSITAR

nr. 1 din data de 12.03.2026

privind sesizarea transmisă de [REDACTED]

înregistrată sub nr. CEMU – 163/11.07.2025

Analizând sesizarea transmisă de [REDACTED] referitoare la contestația împotriva Hotărârii nr. 10/12.05.2025 a Comisiei de Etică Universitară a Universității Lucian Blaga din Sibiu. CNEMU a înregistrat, din oficiu sau ca urmare a solicitării, următoarele documente analizate și care au stat la baza prezentei hotărâri:

1. Sesizarea înregistrată la UEFISCDI - CEMU cu nr. 163/11.07.2025 însoțită de documentele suport (în principal, Copia Hotărârii nr.10/12.05.2025 și un opis al reclamantului privind actele din dosarul nr. 473/2025);
2. Punctul de vedere al Universității Lucian Blaga din Sibiu (ULBS), înregistrat la CEMU sub nr. 243/03.11.2025;
3. Dosarul complet constituit de Comisa de Etică Universitară a ULBS - Dosarul nr. 473/2025 (conținând 297 de pagini)
4. Nota de apărare comunicată prin e-mail, înregistrată la CNEMU sub nr. 25/05.02.2026 (cuprinzând răspunsul la întâmpinare depus în dosarul 1802/85 /2025, Tribunalul Sibiu, cu anexe, 98 de pagini);
5. Sesizările și plângerile formulate de domnul [REDACTED] direct sau prin intermediul instanțelor de judecată (7 sesizări/plângeri)

Comisia a constatat următoarele:

Prin contestația formulată, domnul [REDACTED] a solicitat anularea Hotărârii nr.10/12.05.2025 a Comisiei de Etică Universitară a ULBS și radierea sancțiunii disciplinare aplicate, pe care o consideră nefondată și nelegală. În calitate de petent - student și avertizor de integritate, în considerarea următoarelor aspecte:

- a. Nulitatea absolută a hotărârii pentru vicii esențiale de procedură și formă;
- b. Inexistența faptei și a răspunderii disciplinare;
- c. Protecția conferită de statutul de avertizor în interes public, contestatorul apreciind că sancțiunea aplicată reprezintă un act de represalii interzis de lege.

ÎN FAPT:

Conform celor precizate în cuprinsul contestației, în data de 20.01.2025 domnul [REDACTED] a transmis, în calitate de membru în Senatul ULBS, un e-mail către Senatul ULBS, instituții de presă, autorități publice și reprezentanții acestora, respectiv către parteneri ai universității (adresele de e-mail fiind indicate în contestație), în scopul de a sesiza neregulile din instituție și represaliile asupra sa, în calitate de avertizor de integritate. La acest e-mail, conform contestației formulate de domnul [REDACTED], acesta a anexat și Plângerea 315 din 16.10.2025 formulată de doamna Prorector ULBS [REDACTED] la Comisia de Etică Universitară a ULBS. De asemenea, contestatorul a precizat că în acel email (din 20.01.2025) și prin documentele atașate ca probă, a adus la cunoștință și a probat „grave încălcări ale legii și acte de discriminare comise de conducerea ULBS în acordarea burselor studentești” și represaliile la care a fost supus după semnalarea publică a acestor nereguli.

Ca urmare a acestui e-mail, doamna Prorector [REDACTED], a formulat o nouă plângere la Comisia de Etică Universitară a ULBS față de contestator, constituindu-se dosarul nr. 473/13.02.2025. Prin Hotărârea nr.10/12.05.2025 a Comisiei de Etică Universitară a ULBS din dosarul menționat, care face obiectul prezentei analize, domnul [REDACTED] a fost sancționat cu avertisment scris, deși (apreciază dânsul) în cuprinsul hotărârii nu se descrie clar fapta concretă considerată a fi abatere, nu există o analiză, nici încadrarea juridică și nici nu se analizează apărările și probele depuse de dânsul, iar textul invocat - art. 61 din Codul de etică al ULBS ar fi aplicat generic, fără identificarea vreunei afirmații calomnioase, neadevărate sau denigratoare.

Punctul de vedere al Comisiei de Etică Universitară a ULBS, furnizat la solicitarea CEMU a fost înregistrat sub nr. 243/03.11.2025, Comisia precizând că, prin Hotărârea nr.10/12.05.2025, a fost constatată săvârșirea unei abateri de la normele de etică și deontologie universitară, constând în *divulgarea*, la data de 20.01.2025, a sesizării nr. 315/2024 aflată pe rolul Comisiei de etică universitară a ULBS către instituții, persoane fizice și presă, în scopul denigrării publice a unui cadru didactic al instituției, fapta incriminată de art. 61 din Codul de etică și deontologie al ULBS, care reglementează dreptul la protecția programelor și persoanelor din instituție de către membrii propriei comunități academice, nefiind permise dezinformarea, calomnierea, denigrarea publică de către membrii propriei comunități academice, fiind încălcat dreptul oricărei persoane la protecția datelor cu caracter personal care o privesc, care trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe

baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. Punctul de vedere al Comisiei de Etică Universitară a ULBS furnizat la solicitarea CEMU a fost înregistrat sub nr. 243/03.11.2025 confirmă starea de fapt descrisă de contestator, domnul [REDACTED]

În urma analizei dosarului nr. 473/13.02.2025, constituit de Comisia de Etică Universitară a ULBS, CNEMU a constatat că s-au audiat părțile, a fost audiat martorul (propus de [REDACTED] au fost depuse, din oficiu sau la cerere, o serie de înscrisuri și de documente de apărare (precum întâmpinare sau note). Dosarul însumează 297 de pagini și denotă preocuparea comisiei de a investiga fapta sesizată sub toate aspectele și de a verifica susținerile părților.

O copie a e-mail-ului adresat de domnul [REDACTED] cu toți destinatarii trecuți în CC a fost depusă la Comisia de Etică Universitară a ULBS, fiind la p. 127 din dosar (e-mail expediat în 20.01.2025, la ora 10.27) contestatorul expediind același e-mail, adresat doar Senatului ULBS, în 20.01.2025, la ora 12.31). Conform susținerilor contestatorului diferența dintre cele 2 e-mail-uri este că, la primul, a inclus toate instituțiile, partenerii ULBS și presa în CC, respectiv la cel de-al doilea a inclus aceeași destinatari în BCC (conform declarației [REDACTED] din data de 28.04.2025 pagina 163 din dosar). Conținutul concret al e-mail-ului este următorul:

„Prin prezenta, vă adresez această adresă pentru a fi inclusă pe ordinea de zi a ședinței Senatului din luna ianuarie. În cadrul acestei adrese aduc la cunoștință următoarele și probez:

1. Încălcarea gravă a Regulamentului Comisiei de Etică a ULBS de către Comisia care nu este independentă, fiind aservită Rectorului, precum și faptele de discriminare și hărțuire morală prin represalii (împotriva mea ca avertizor de interes public, potrivit Legii 361/2022) săvârșite de domnul [REDACTED] Rector al ULBS, și doamna [REDACTED], Prorector al ULBS

2. Săvârșirea unor fapte cu caracter penal, respectiv abuz în serviciu și neglijență în serviciu, de către domnul Rector [REDACTED] și doamna Prorector [REDACTED], aspecte care afectează grav integritatea instituțională a universității. În acest context, solicit votarea următoarele măsuri: (a se citi adresa)

1. Dezinvestirea actualei Comisii de Etică și constituirea unei noi comisii, formată într-un mod transparent, care să garanteze imparțialitatea și mai ales independența în activitatea sa.

2. Constituirea unei Comisii Disciplinare Speciale, având ca obiect de activitate anchetarea faptelor imputate domnului [REDACTED] Rector și doamnei [REDACTED]

Prorector, pentru clarificarea responsabilităților și aplicarea măsurilor corespunzătoare. Pe lângă solicitare, anexez mijloacele de PROBE constând în înscrisuri și înregistrări audio”.

E-mail-ul este adresat mai multor persoane și instituții, printre care: dl ministru [REDACTED], jurnalista [REDACTED], unor secretari de stat, consorțiului FORTHERM, consorțiul Universitaria și instituții de presă: PressOne, Mesagerul de Sibiu, g4media, edupedu, Recorder, Liga Studenților, Directia Generală a Învățământului Universitar, Agenției Naționale de Integritate.

Aceste documente cu anexele aferente au făcut subiectul punctului 21 de pe ordinea de zi a ședinței ordinare a Senatului ULBS din data de 30.01.2025 (p. 128), fiind soluționate prin art. 21 al Hotărârii Senatului ULBS nr. 669/30.01.2025. Ambele solicitări au fost respinse, Senatul ULBS arătând că, în raport de prevederile art. 177 alin. (3) din Legea nr. 199/2023, nu are competența legală pentru constituirea comisiei disciplinare speciale solicitate.

Analizând apărările și înscrisurile formulate, respectiv depuse, de domnul [REDACTED] CNEMU a constatat că acestea nu aduc modificări ale stării de fapt. În esență, dânsul a susținut că:

- în raport cu sesizarea formulată de doamna Prorector [REDACTED], aceasta ar reprezenta o reacție represivă față de un demers legitim de semnalare a unor nereguli grave din cadrul ULBS înregistrată de Comisia de Etică a ULBS sub nr. 543/19.03.2025;
- „în calitate de student-reprezentant, am formulat sesizări către instituțiile statului și mass-media privind practici discriminatorii și încălcări ale reglementărilor interne de către conducerea ULBS și Comisia de Etică, ceea ce îmi conferă statutul de avertizor de integritate”
- „întreaga reclamație este construită pe faptul că am adăugat la CC la o sesizare trimisă pe adresa de e-mail Senatului ULBS, prin care reclam și probez fapte de discriminare, represalii, hărțuire morală și chiar abuz în serviciu și alte încălcări ale legii, instituții ale statului și mass-media”.

Prin Declarația din data de 28.04.2025 (p. 163 din dosar), d. [REDACTED] a mai arătat, printre altele, că și-a exercitat dreptul garantat de art. 51 din Constituția României referitor la dreptul de petiționare, prerogativele date de Legea 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public (fiind membru în Senat ULBS), sesizarea fiind făcută și în considerarea Legii nr. 361/2022 privind avertizorii de interes public.

În ceea ce privește audierea martorului propus, declarația sa, din data de 03.04.2025, este consemnată la p. 139 din dosar. Dânsa a precizat că a primit de 2 ori (în urma celor 2 e-mailuri

expediate de [REDACTED] câte un email de la Universitatea din Mainz (parteneri FORTHEM) prin care a fost anunțată că acest email a ajuns din eroare la ei, fiind sfătuită să le răspundă într-un mod politic și să le mulțumească pentru că i-au atras atenția. Contestatorul invocă, în apărarea sa, doar o parte din declarația martorului în cauză, declarația completă fiind. „În opinia mea, nu cred că primirea acelor email-uri de către cei de la Universitatea din Mainz a afectat activitatea cotidiană a universității noastre cu Universitatea din Mainz. Consider că este devreme pentru a face aprecieri cu privire la impactul acestor email-uri asupra imaginii universității noastre, deși imaginea universității este un element important în relația cu universitățile din Alianța FORTHEM”.

CNEMU constată că, în ceea ce privește analiza faptei considerată a constitui abatere de la normele de etică universitară, aceasta s-a derulat cu respectarea procedurii prevăzute de Regulamentul Comisiei de Etică Universitară (fiind audiate părțile, administrate probe; fiind parcurse etapele legate de deliberare, vot, motivare și comunicare), reținând în această parte a analizei doar elementele de fapt pe care le consideră cele mai relevante.

ÎN DREPT:

Domnul [REDACTED] invocă o serie de motive de nulitate a Hotărârii nr.10/12.05.2025 a Comisiei de Etică a ULBS întemeiate pe prevederile art. 252 alin. (2) C. Muncii, a căror aplicare o solicită prin analogie, dânsul nefiind salariat. În acest sens, invocă nulitatea hotărârii menționate pe motiv că:

- nu face referire la apărările pe care le-a formulat și nici la cererile dânsului referitoare la probe. Apreciază că această prevedere li s-ar aplica și studenților, deoarece în caz contrar s-ar crea o diferență de tratament nejustificată obiectiv față de cadrele didactice, față de care Comisia de Etică ar aplica prevederile Codului muncii în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor disciplinare. CNEMU constată că, în temeiul prevederilor art. 177 alin. (2) Legea nr. 199/2023, Comisia de Etică nu are competența legală de a cerceta faptele considerate a fi abateri disciplinare. Acestea se cercetează de comisii de analiză numite în condițiile art. 177 Legea nr. 199/2023, care nu sunt competente să cerceteze abaterile de la normele de etică și deontologie, prevăzute la art. 168 Legea nr. 199/2023. Aceste abateri de la normele de etică și deontologie sunt verificate de comisiile de etică universitară, cu respectarea procedurii stabilite de art. 171 din Legea nr. 199/2023, și nu a procedurii stabilite de Codul muncii;

- nu respectă termenul legal de comunicare. Analizând prevederile invocate de contestator, CNEMU consideră că acestea nu sunt incidente în cauză. Art. 253 alin. (3) C. Muncii nu este aplicabil din motivele precizate mai sus și, oricum, termenul de 5 zile pe care îl instituie este unul de recomandare; prevederile Codului administrativ nu sunt nici ele aplicabile, comisiile de etică universitară nefiind „autorități cu rol sancționator”, răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea comisiei de etică universitară revenind instituției de învățământ superior (art. 164 Legea nr. 199/2023). În ceea ce privește art. 5 lit. o) din Regulamentul Comisiei de Etică a ULBS rezultă în mod expres faptul că termenul de 15 zile de la pronunțare privește *motivarea hotărârii* și nu *comunicarea ei*;
- în ceea ce privește termenul de 45 de zile de soluționare a contestației de către Comisia de Etică Universitară, din jurisprudența existentă în dosar rezultă că, potrivit deciziei ÎCCJ menționate, termenul nu este unul de decădere, iar din hotărârea depusă de contestator rezultă că termenul de 45 de zile protejează persoana care a făcut sesizarea, nu pe cea împotriva căreia a fost făcută sesizarea;
- în ceea ce privește comunicarea hotărârii contestate prin e-mail, ceea ce ar reprezenta o modalitate nelegală de comunicare, CNEMU reține că, pe de-o parte, aceasta a fost calea principală de comunicare în cursul analizei faptei; prevederile Codului muncii nu se aplică din motivele arătate mai sus; chiar și referitor la decizia de sancționare disciplinară, ÎCCJ a statuat că poate fi comunicată prin e-mail, în forma unui document pdf accesibil, fără a fi necesară semnătura electronică (Decizia nr. 34/2016, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept). Regulamentul Comisiei de Etică a ULBS nu prevede expres vreo formă de comunicare. Hotărârea contestată i-a fost comunicată reclamantului în data de 17.06.2025, ora 12:09, pe adresa de e-mail instituțională; dânsul a primit Hotărârea nr. 10/12.05.2025 a Comisiei de Etică, fapt demonstrat de e-mail-ul transmis secretariatului comisiei în aceeași dată, 17.06.2025, ora 19:24, prin care solicita amânarea publicării pe site a hotărârii „deoarece nu este definitivă și o va contesta la CEMU și la instanță”, ceea ce constituie dovada certă a comunicării hotărârii contestatorului în data de 17.06.2025 și confirmarea că a primit-o. Astfel, contestatorului nu i s-a încălcat dreptul la apărare, nici dreptul la un proces echitabil și al securității juridice, invocate în cuprinsul contestației, prin comunicarea hotărârii la data de 17.06.2025, prin e-mail, pentru că există aceasta este o modalitate legală de comunicare, există dovada primirii, iar termenul de 30 de zile de contestare curge doar de la această dată;
- în ceea ce privește protecția oferită de Legea nr. 361/2022 privind protecția avertizorilor în interes public, CNEMU constată că nu poate fi reținută în speță. Atât Legea nr. 361/2022, cât și cauzele CEDO [REDACTED] c. Moldovei (§ 73 și § 81) și [REDACTED] și [REDACTED] c. României (§ 97) consacră o ordine

a sesizării încălcării legii, conferind prioritate raportării interne, urmată, în anumite condiții, de raportarea externă (sau direct externă, în cazul în care sunt întrunite condițiile restrictive prevăzute de lege). Divulgarea publică a încălcării legii – în speță prin trimiterea documentelor către presă – este permisă în mod cu totul excepțional de Legea nr. 361/2022, doar dacă persoana a urmat, mai întâi, raportarea internă, externă, dar consideră că nu au fost dispuse măsuri corespunzătoare (se constată că Senatul ULBS a răspuns în termen de 10 zile de la trimiterea acelui e-mail, răspuns pe care contestatorul nu l-a așteptat) sau dacă contestatorul ar fi avut motive întemeiate să considere că încălcarea legii poate constitui un pericol iminent sau evident pentru *interesul public* sau există riscul unui prejudiciu care nu mai poate fi remediat (elemente care nu pot fi reținute în speță, deoarece e-mail-ul face referire la ceea ce contestatorul consideră că ar fi o lipsă de imparțialitate a Comisiei de Etică în soluționarea sesizării care îl viza, respectiv fapte de hărțuire morală, discriminări și represalii care îl priveau tot pe contestator). Așa cum se poate constata din documentele depuse în dosar și din cuprinsul contestației depuse, contestatorul nu a respectat ordinea efectuării raportării, în condițiile art. 7-12 din lege, ci a transmis public o sesizare internă, în curs de soluționare de către Comisia de Etică, inclusiv către presă. De asemenea, avertizarea în interes public nu permite sesizarea eventualelor încălcări ale legii către parteneri instituționali. Ca urmare, contestatorul nu beneficiază de protecția reglementată de art. 21 din Legea nr. 361/2022, aceasta fiind acordată, potrivit art. 21 alin. (3), doar dacă raportarea sau divulgarea publică s-a efectuat în condițiile legii nr. 361/2022. Art. 21 alin. (4) din Legea nr. 361/2022 precizează în mod expres faptul că: „răspunderea avertizorilor în interes public pentru acte sau omisiuni care nu au legătură cu raportarea sau divulgarea publică sau care nu sunt necesare pentru dezvăluirea unei încălcări a legii este supusă dispozițiilor de drept comun”. Or, sesizarea pretinselor încălcări ale legii adresată de contestator către partenerii externi nu era necesară, așa cum nu era necesară nici comunicarea Plângerii 315 din 16.10.2025, aflată în analiza comisiei de etică universitară, persoana vizată de sesizarea în interes public beneficiind de aceleași garanții în ceea ce privește confidențialitatea identității și protecția datelor cu caracter personal precum avertizorul în interes public (art. 25 din Legea nr. 361/2022);

- în ceea ce privește dreptul de petiționare, garantat de art. 51 din Constituția României, acesta operează față de autoritățile publice, nu față de parteneri externi sau față de presă;

- în ceea ce privește libertatea de exprimare, garantată de art. 30 din Constituție și de art. 10 din CEDO, aceasta nu este un drept absolut.; dimpotrivă, exercițiul acesteia implică o serie restricții (printre altele) atunci când este necesar pentru protejarea reputației și drepturilor altor persoane (CEDO;

c. României, § 72-75). Contestatorul nu a urmărit dezbateră publică a unei încălcări

a legii, ci a dorit să creeze presiune asupra Universității și să afecteze imaginea persoanei care a făcut sesizarea, și care se bucură de beneficiul legal al confidențialității. Dânsul nu a trimis către terți dovada de încălcare a legii referitoare la lipsa de imparțialitate a comisiei de etică și la pretenziile abuzuri săvârșite de dl rector și dna prorector, ci o sesizare care, la acel moment, făcea obiectul analizei comisiei de etică și care reprezenta expresia drepturilor legale ale doamnei prorector de a sesiza ceea ce dânsa considera că ar reprezenta încălcări ale intereselor sale. Adresarea e-mail-ului către partenerii ULBS, inclusiv cei externi, fără a aștepta un răspuns de la instituțiile autoritățile sesizate, demonstrează intenția contestatorului de a aduce atingere imaginii dnei prorector și ULBS. De altfel, se constată din cuprinsul e-mail-ului trimis de contestator Senatului ULBS și celorlalte instituții, persoane fizice, parteneri și instituții de presă, că acesta nu descrie fapta susceptibilă să constituie încălcări ale legii (așa cum impune art. 6 alin (1) Legea nr. 361/2022), ci formulează doar afirmații generale „faptele de discriminare și hărțuire morală prin represalii (împotriva mea ca avertizor de interes public, potrivit legii 361/2022)”; „săvârșirea unor fapte cu caracter penal, respectiv abuz în serviciu și neglijență în serviciu”). Conform jurisprudenței CEDO, o acțiune motivată de o acuzație personală sau, eventual, de un conflict sau de un antagonism personal nu este de natură să justifice un nivel deosebit de înalt de protecție [REDACTED] c. României, §§ 69-70, [REDACTED] c. Moldovei, § 77);

- în ceea ce privește neregularitatea compunerii Comisiei de Etică, CNEMU constată realitatea abținerii celor 2 membri, consemnată în ședință și pe toate procesele-verbale ulterioare;
- în ceea ce privește faptul că la deliberare și la vot ar fi participat reprezentantul SCUS, care nu ar avea drept de vot, din răspunsul ULBS rezultă că persoana în cauză a candidat ca membru în Comisia de Etică, funcționând, practic, în dubla calitate de membru al comisiei, cu drepturi depline (conform deciziei nr. 20/27.01.2025), și reprezentant al sindicatului, situație care nu este interzisă de lege;
- în ceea ce privește aspectele de fond, CNEMU constată că Hotărârea nr.10/12.05.2025 a Comisiei de Etică a ULBS conține toate elementele esențiale necesare, conform art. 5 lit. o) din Regulamentul Comisiei de Etică a ULBS. Hotărârea este motivată, individualizând fapta, prevederea încălcată și forma de vinovăție. Contestatorul indică faptul că încălcarea normelor de etică nu ar putea consta doar în divulgare (trimiterea e-mail-ului), însă, așa cum rezultă din analiza prevederilor legale, nici avertizarea în interes public, nici dreptul la petiționare, nici libertatea de exprimare pe care le invocă în apărarea sa nu justifică divulgarea, către terți persoane fizice, parteneri instituționali și instituțiilor

de presă a unui document intern supus normelor de confidențialitate, prin care a dezvăluit date cu caracter personal al persoanei vizate. Fapta de divulgare există, este recunoscută de contestator (trimiterea e-mail-ului), care se prevalează de calitatea de avertizor, deși în cazul dânsului nu sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 361/2022. Din cuprinsul e-mail-ului rezultă existența unor afirmații de natură să aducă atingere imaginii persoanei și ULBS, comunicate către instituții de presă și către partenerii străini, precum „săvârșirea unor fapte cu caracter penal, respectiv abuz în serviciu și neglijență în serviciu”, fără a preciza în ce constau acestea și care nu respectă echilibrul dintre libertatea de exprimare și atingerea adusă reputației persoanelor vizate. Astfel, aducând aceste acuzații la cunoștința partenerilor instituționali, interni și externi și al presei, în condițiile în care exista o investigație internă în curs, contestatorul a acționat cu intenția directă de a aduce atingere reputației persoanelor menționate și Universității „Lucian Blaga” din Sibiu. Hotărârea nr.10/12.05.2025 a Comisiei de Etică a ULBS îndeplinește condițiile de legalitate și temeinicie și respectă principiul proporționalității (art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, §§ 75-78), sancțiunea dispusă fiind cea mai blândă, a avertismentului scris.

Concluzii:

Comisia Națională de Etică a Managementului Universitar, cu 9 voturi (9 voturi pentru din cei 9 membri prezenți, 0 împotrivă, 0 abțineri), adoptă următoarea

HOTĂRÂRE

1. Respinge contestația și menține soluția Comisiei de Etică Universitară a ULBS.

Pronunțată în ședința CNEMU din data de 12.03.2026.

Presedintele Comisei Naționale de Etică a Managementului Universitar

Ciprian-Ion PREDA

